

[Lysholt Hansen.]

port er vokset nogenlunde i samme tempo som i de forudgående måneder.

For det kommende år budgetteres der med et overskud på statens drifts- og anlægsvirksomhed på 3.600 mill. kr. Der er altså tale om en betydelig opsugning af købekraft, fordi størstedelen af pengene sættes hen på statens konto i Nationalbanken. Hvor stor en begrænsning af efterspørgslen og forbruget det resulterer i, er det nok vanskeligt at bedømme. Jeg spurgte ministeren om, hvad regeringen tilsigtede sidste år, uden at få svar på det. Jeg har set efter i den økonomiske oversigt, vi nu har fået, om der er en bedømmelse af, hvordan dette overskud på anlægs- og driftsvirksomheden vil virke på vore forbrugsmuligheder, men jeg ser ingen bedømmelse, og jeg synes, at det er lidt betænkeligt, at man bare fortsætter med stadig stigende overskud på drifts- og anlægsvirksomheden, hvis man ikke kan se et resultat.

Ser man på udviklingen i opsparingen i indeværende år, må man uvægerlig spørge sig selv, om ikke befolkningen har reageret mod den voldsomme skatteudskrivning og den stærke stigning i priserne på en måde, som regeringen ikke havde regnet med. Jeg tror simpelt hen, at mange har sagt: vi kan ikke nedsætte vort forbrug, og endnu flere har sagt: vi vil ikke nedsætte vort forbrug. I stedet for at foretage den private opsparing, som de ellers plejer, har de undladt at spare op eller ligefrem tæret af allerede foretagne opsparing. I så fald er virkningen altså blevet den stik modsatte af det tilsigtede med den stramme finanspolitik.

Jeg har i de tidligere omtalte samråd med finansministeren bedt ham undersøge, hvorledes det er gået med den private opsparing i de forløbne år, og vi har også modtaget et svar, der godt nok siger, at på grundlag af det materiale man nu har om pengeinstitutterne, kan man ikke sige noget om, hvordan det er gået med den private opsparing. Men da opgørelsen, som vi fik fra finansministeren, viser, at medens der i 1969 var en stigning i indlånet i pengeinstitutterne fra 10 til næsten 17 pct. fra måned til måned, er stigningen i 1970 nu kommet ned på 5,1 pct., og 5,1 pct., højtærede finansminister, svarer ikke engang til rentetilskrivningen. Da jeg så disse tal — og det var, før den økonomi-

ske oversigt kom — satte jeg mig for at prøve at hitte ud af, hvordan det kunne hænge sammen. Ministeren mente altså ikke, der var tale om en nedgang i opsparingen. Jeg gjorde det ved at spørge et par af de pengeinstitutter, jeg har forbindelse med, for at få at vide, hvordan almindelige mennesker havde handlet med deres opsparing i det forløbne år. Der har jeg fået den klare besked, at det er et helt generelt træk, at man simpelt hen har taget penge ud løbende året igennem for at klare sine forpligtelser eller det forbrug, som man har ønsket at have.

Ved den økonomiske oversigt, som kom i går, fik vi så bekræftet, at den stramme finanspolitik, som efter regeringens opfattelse er et vigtigt led i den økonomiske politik, er slået fejl. Den har i virkeligheden ramt opsparingen. Men hvis der er nogen partier, der har sagt, de var opsparingsvenlige, er det de nuværende regeringspartier, og jeg spørger: hvad får denne situation regeringen til at foretage sig? Hvad vil man gøre over for det? Jeg synes, det er et af de få punkter, hvor den økonomiske oversigt fører helt klar tale, idet den helt utvetydigt fastslår, at det er lønmodtagernes opsparing, der er faldet. Dette er meget beklageligt, for det er netop den befolkningsgruppe, der gennem en årrække har tegnet sig for en stadig stigende andel af indlånene i pengeinstitutterne.

Da jeg nu i nat læste den økonomiske oversigt — jeg fik den først i går — som jeg vel må regne med at regeringen står bag ved, savnede jeg som sagt nogle synspunkter om de konsekvenser, som denne ændring af den private opsparing efter regeringens opfattelse må få. Det håber jeg finansministeren vil fortælle os lidt om i morgen. At det ville gå sådan med opsparingen, kan vel ikke være kommet helt bag på regeringen, selv om finansministeren så sent som den 22. november afviste min formodning om denne udvikling.

Jeg må måske gøre opmærksom på, hvad jeg sagde den 11. december sidste år under første behandling af finansloven om mulighederne for at fastholde den private opsparing i 1970. Jeg sagde ordret følgende — Folketingstidende 1969-70, sp. 2128:

Et kasseoverskud på 1½ milliard kr. kan efter mit skøn kun bevirke en for-